

BIROUL DE INVESTIGAȚII NR. [2]:

Operațiunea Nor de furtună

Operațiunea Omul Negru

Operațiunea Apus de soare

Operațiunea Narcisa

Operațiunea Insula de vară

Operațiunea Vântul de nord

Seria de cărți cu exerciții și activități
pentru detectivi:

În căutarea căpitanului Krogh

În căutarea reginei junglei

În căutarea hoțului Hoțului

În căutarea misterului de la castel

BIROUL DE INVESTIGAȚII NR. [2]

JØRN LIER HORST
HANS JØRGEN SANDNES

OPERAȚIUNEA APUS DÉ SOARE

BIROUL DE INVESTIGAȚII NR. [2]

Ediția a II-a

Traducere din limba norvegiană de
Diana Polgar

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

HORST, JØRN LIER**Biroul de investigații nr. 2 : Operațiunea Apus de soare / Jørn Lier Horst,**

Hans Jørgen Sandnes ; trad. din lb. norvegiană de Diana Polgar. -

Ed. a 2-a. - Pitești : Paralela 45, 2019

ISBN 978-973-47-2948-7

I. Sandnes, Hans Jørgen

II. Polgar, Diana (trad.)

821.113.5

Detektivbyrå nr. 2: Operasjon Solnedgang

Jørn Lier Horst, Hans Jørgen Sandnes

Copyright © Jørn Lier Horst 2013

Illustrations copyright © Hans Jørgen Sandnes 2013

Published by agreement with Salomonsson Agency

Copyright © Editura Paralela 45, 2019

Prezenta lucrare folosește denumiri ce constituie mărci înregistrate, iar conținutul este protejat de legislația privind dreptul de proprietate intelectuală.

www.edituraparalela45.roTipărit la **Radin print**, prin reprezentantul exclusivpentru România, **4 Colours**, www.4colours.ro

CUPRINS

1. Pericolul roșu	13
2. Celebri și bogat	20
3. La Poftă Bună	25
4. Doi din unul	33
5. Valea!	40
6. Locul de pândă	48
7. Măști de cauciuc	55
8. Din ușă-n ușă	64
9. Spatula	69
10. Pe-aici ți-e drumul!	76
11. Câine îngropat	83
12. După apusul soarelui	88
Postfața lui Opti	94

Capitolul 1

PERICOLUL ROȘU

Opti simți cel dintâi. Încremeni în picioare cu coada îndreptată în sus. Tiril și Oliver se întoarseră și ei în direcția din care venea zgometul. O mașină roșie viră la colțul străzii cu viteza foarte mare. Cauciucurile scărțâiră.

Bunicuța Bratland nu văzu și nici nu auzi mașina. Își așeză geanta pe umăr și continuă să se îndrepte spre bordură. În loc să încetinească, mașina roșie accelera, dar, tocmai în clipa în care bătrânică urma să pună piciorul pe șosea, Oliver o apucă de umăr și o trase înapoi.

Şoferul claxonă, iar Oliver inhală norul de praf ridicat de mașina care își continuă drumul în goană.

Bunicuța Bratland căzu pe spate, aterizând direct peste Oliver, care la rândul său se prăbuși peste Tiril. Toți trei zăceau pe trotuar într-un morman de brațe și picioare împătecite. Opti alergă lătrând în urma mașinii, dar se opri și el câțiva metri mai încolo. Mașina dispără la următorul colț, lăsând un nor gri de praf ce se împrăștie pe drum.

Oliver se ridică gata să-i dea o mâna de ajutor bietei bunicuțe Bratland.

— Vă simțiți bine? întrebă Tiril ridicându-i poșeta.

— Da, vai de mine, era cât pe-aci, suspină bunicuța Bratland.

— Sigur sunteți bine? repetă Tiril. Bunicuța Bratland își duse mâna la

ureche ca să audă mai bine.

— Ce?

— Sunteți bine? întrebă Tiril pentru a treia oară deja.

— Da, da, bine. Vă mulțumesc!

Își scutură paltonul de praf privind în direcția în care dispăruse mașina.

— Câtă grabă, mormăi ea. Numai să aflu eu cine poate conduce în halul asta, și apoi îi zic vreo două.

Tiril îl privi pe Oliver. Acesta încuvijință din cap.

— Noi putem încerca să aflăm pentru dumneavoastră cine era la volan, propuse Tiril.

— Ce?

— Noi putem afla cine e șoferul, repetă Tiril cu voce tare.

Bunicuța Bratland clătină din cap.

— Nici vorbă, eu n-am mai urcat la

volan de cel puțin 30 de ani. Mie-mi place să merg pe jos.

Tiril clătină din cap. Nu-și putea închipui ce înțelesese bunicuța Bratland din ce îi spusese ea.

— Dar noi cu asta ne ocupăm, explică Oliver vorbind încet și clar. Noi suntem detectivi.

— Da, foarte bine, răsunse bunicuța Bratland zâmbindu-i. Dați-i bătaie! Eu îmi iau rămas-bun, trebuie să plec.

Tiril și Oliver se uită unul la altul și nu se putură abține să zâmbească.

— La ce s-o fi referit? întrebă Tiril când bunicuța Bratland ajunse pe celălalt trotuar. Avem un caz nou sau nu?

— Nu știu, răsunse Oliver.

— Erau doi pasageri în mașină și, din câte am observat, amândoi purtau fes pe cap. Doar atât am reușit să văd. Ai apucat să iezi numărul mașinii?

Oliver clătină din cap.

— Nu, dar cred că am zărit fața celui care se află pe locul din dreapta.

— Și cum arăta?

Mușcându-și buza de jos, Oliver privi gânditor șoseaua.

— Aveau viteză cam mare, spuse el,

dar semăna perfect cu cântărețul ăla de rock care-i place unchiului Fred.

— Elvis Presley? Dar nici măcar nu mai e în viață.

— Da, dar e vorba de celălalt, cel care se îmbracă la fel ca Elvis și seamănă leit cu el. Of, cum îl cheamă?

Tiril își îngustă ochii și zâmbi cu subînțeles.

— Elvis-Eivind, răsunse ea.

Întâmplarea face să și știu unde locuiește.

